

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXXIII. évfolyam 10. szám

2023. október

Emberi sorsok és Krisztus

Az emberek sorsát kíméletlen élet-halál harc jellemzi a Föld egész felületén. Egy állandóan szelektáló versengés küzdelme zúdul mindenkire. Ha lehet gazdasági eszközökkel, de fegyverrel is, a környezet kiszelektálja az emberiséget nagyon bonyolult és érzékeny kapcsolatok által. A túlnépesedést brutális és embertelen eszközökkel csökkentenék, kiváltságosokra és megsemmisítendőkre. Pillanatnyilag ez a globalizáció első sorban az európai „fehér ember” millióit küldi vesztőhelyre. Nem akadt még senki, akit ne ért volna újabb és újabb próba, kudarc, bonyodalom. Álmaink szertefoszlanak, reményeink megcsalnak, terveink váratlanul megghiúsulnak és a legrosszabb, hogy éppen azokban csalódunk, akikben bízunk kellene. Éppen azokban bízunk, akiktől jó távol kellene tartanunk magunkat. -Ki tudhat minderről előre? Tudással, ismeretekkel itt sokra nem megyünk. Isten kegyelmével álljuk meg egyéni küzdelmeinket. Csakhogy Isten kegyelme nem egyenlő azzal, hogy sikeresek vagyunk, jókedvünkben majd ki ugrunk a bőrünkben. Gyakran hallom imád-

ságainkban: „Ne hagyj el Uram!” Pedig Isten soha nem hagy el, az ember szokta elhagyni Istent. Amikor úgy érzi, hogy magára marad, olyankor nem Isten hagyta el, erről szó sincs! Ott figyeli a háttérből, így oktatja, erősíti az élet-halál harcra. Csupán kegyelemből. - Az egyre súlyosbodó kereszt azt érzékelteti, milyen súlya volt Jézus Krisztus golgotai keresztjének, amit értünk hordozott. Igazán nagyon súlyos csak az ő keresztje volt.

A mienk miniatürizált kereszt minden emberi gonoszság

ellenére. A kereszt ábrázolása tesz minket sokkal inkább krisztusibbá. A hatalmas keresztjeink a hegytetőkön, az útfeleken, a templomainkon, vagy apró arany ékszereinkkel a nyakunkban nem változtat kereszténnyé. A kereszt az életünk terheként, a vállalása, a viselése és a hordozása a pecsét rajtunk. Ez hitelesítés, és áldás a „keresztleveleinken”. A mennyei békesség forrása a társadalmi lét viszontagságai, kelepcei között. Ez ad biztonságot a halálos veszedelmek között.

– A méltatlanul hordott fájdalom nyomán becsüljük meg életünk örömeinek morzsáit. Igen, ezért a boldogságért érdemes élni és vállalni a krisztusi létet önmagunk sorsaként. Minden megaláztatást, méltatlan mellőzést, kíméletesnek mondott megsemmisítő szándékot. A halál kultuszának uralmát a környezetünkben. Akit nem rágalmaztak még, akiket nem szégyenítettek meg, azok nem értik a felmagasztalás dicsőségét. Még akkor is időszerű lehet, ha le kell tennünk az életünket, mert az örök életünket elvenni senki nem bírja. Magához fogad az Úr. Akár mennyire nehéz a próbáinkat hordozni a fájdalmakat, veszteségeket, ezek által válunk valóban keresztényekké.

– A gyűlölködő pillantások, a szemekből tüzes nyílként felénk sugárzó ellenszenv, a lenézés és a fenyegetés, ha nem viszonzóznak, hanem alkalmat adnak nekünk hitünk gyakorlására,

bizonyítására, az ellenség szeretetére, a tényleges hit bizonyos jelenlétére. Mivel a kereszténység nem vigalom, ünneplés, mosoly és sikerek élményeinek csillogó füzére, hanem küzdelem. Az Úr jelenléte életünkben ezek által válik tényé és személyes tapasztalattá.

Megszabadítanak a bosszúállástól, nem növelik a feszültséget, nem halmozzák az okokat újabb retorziókra. Megszakítják a harcok vége hossza nélküli láncolatát. Új szakaszt nyitnak a történelemben a nemzetek között. Két emberi lény kezét kioldják és alkalmassá teszik a bosszú helyett a szeretet gyakorlására.

– Óriási veszteség a rosszra fordított idő. Milyen sok időbe kerül gonoszt koholni mások ellen! Segíteni, és a rosszért jóval fizetni krisztusi erőből lehetséges, sőt nagyon egyszerű. Miközben mások sorsát tesszük élhetővé, észre sem vesszük, hogy mennyire hirtelen könnyebbül a miénk. Mennyi drága időt fordítunk a magunk igazának bizonygatására, a másik embertársunkkal szembeni érvelésre, ahelyett, hogy csak egyetlen szeretetteljes percet áldoznánk neki. Talán egyetlen jó szót. Talán csak a mosolygós pillantást.

„... hogy a bosszúállót és a gyűlölködőt elnémissd”. Zsolt 8, 3

Szebeni Olivér

Szeretet kell

Kell még a jó szó, kell még a szeretet,
 Mely útvesztőn segít sérült lelkeket.
 Kéz, mely által szívhez áldás érkezik,
 Letörölve arcát, ki rég könnyezik.
 Egy nyitott fül, mely hall minden kiáltást,
 Mosolyra cserélve a fájó sírást.
 Kell egy lélek, aki fényt ad át másoknak,
 Helyet ad a szívben az angyaloknak.
 Kinek dalát a szél messzire fújja,
 Kit nem hajlít az éj, meg nem állítja.
 Istennek törvénye előtte szentség,
 Tettét ez formálja, lénye nemesség.
 A szeretetet érdek nélkül ossza,
 A szívet az örömtől meg ne fossa.
 Kit nem vonz a hírnév, fényes palota,
 De lelkének kincs a rózsa illata.
 A múltat feledi, örül a mának,
 Fénymagot ültet létünk holnapjának.
 A hit zsoltárát őszintén dalolja:
 Áldott legyen a föld minden lakója!

Ismeretlen szerző verse

Itt a helyed!

Amit tehát láttunk és hallottunk, azt hirdetjük nektek is, hogy nektek is közösségetek legyen velünk: a mi közösségünk pedig közösség az Atyával és az ő Fiával, Jézus Krisztussal.

1János 1,3

Közösségre vagyunk elhíva: közösségre Istennel és emberekkel. A fenti Ige alapján elmondhatjuk, hogy az Atyával való közösség kihat a testvérekkel való kapcsolódásra: János ebbe a hármaskörbe hívja olvasóit. Néhány verssel később a 7. versben így folytatja: „*ha pedig a világosságban járunk, ahogyan ő maga a világosságban van, akkor közösségünk van egymással, és Jézusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.*” Itt egyenesen azt állítja, hogy ha Őt követjük annak tényszerű következménye, hogy egymásra találunk, testvérek közé kerülünk. Isten összetereli az övéit.

Ez a szellemi törekvés szembe megy a mai társadalmi tendenciákkal. Korunkban, a COVID utáni időkben elhidegülés veszélyt, a széttartó egyéni tervek és utak felerősödését látom Isten népe kö-

zött. Közeledés helyett távolról követés, tevékeny melléállás helyett távoli szemlélés. Ne csapjuk be magunkat: a közösséggel való kapcsolat (hiánya) sajnos kihat az Istennel való kapcsolódásunkra is.

Oly sok nehéz egyéni történet van; a kérdés, hogy élettörténetünk mindennapjaiban milyen következtetésekre jutunk és milyen szellemi irányba orientálódunk. Az elért sikerek, a próbatételek sorozata, a megélt krízisek, a jövőtől való félelem... hogy reagálok ezekre? Közelebb lépek Istenhez, megkapaszkodom a kezében, vagy megtagadom őt és azt mondom nem tudom ki vagy (emlékszünk Agur kérésére – Példabeszédek 30.). Mindnyájan megmásszuk a hegyet, az élet viharai és az éltető nap mindnyájunkat ér: s egyikőnk ennek hatására Istenhez és Isten népéhez szalad, mások távolodnak.

A mai kihívás: megújítani elköteleződésünket, jelen lenni, közelebb lépni és erősíteni a szentek közösségét, ahol épülsz és építesz. Jakab 4,8-ban azt olvassuk: „*Közeledjétek az Istenhez és Ő is közeledni fog hozzátok. Tisztítsátok meg kezeiteket, ti bűnösök, és szenteljétek meg szíveiteket ti kétszívűek.*” Egy szellemi törvényszerűséget látok ebben a mondatban: Isten reagál a lépéseinkre - Ő is tesz egy lépést feléd.

A gyülekezeti közösség nem csupán egy névsor, ahová fel van írva a nevem, hanem egy élő közeg, melynek sodrása, ereje, és természetesen küzdelmei is vannak. De mással nem pótolható a hiánya, ha

nem vagyok otthon benne. A közösség sok-sok funkciója közül most csupán egyet említek: Isten használ bennünket egymás felé. Felsorolni sem tudnám mennyi Tőle jövő üzenetet, megerősítő, helyrerakó szót kaptam már testvéreimtől, s rajtuk keresztül Istentől. Téged is bátorítalak: légy ezzel a nyitottsággal jelen, hogy kaphass és adhass. Figyeld, mit súg a Lélek, azt vidd, azt szöld, abban állj testvéreid mellé.

Liptai Gábor

A legnagyobb család

Ismertem egy kínzott embert.
Árva volt szegény.
Evezőjét vesztett bárka
a lét tengerén.

Édesanya nem ölelte,
Nem féltette őt.
Apai szív nem sugárzott
Szívébe erőt.

Űzött vadként kóborolt, mint
Egy halálra szánt,
Míg egy csendes estelen egy
Ház előtt megállt.

Apró otthon ablakából
Ének hangja szólt,
Megragadta ott az úton
Búsan baktatót.

Majd behívta és bevonta.
Félve engedett.
Ige mellett volt együtt egy
Kis gyülekezet.

Fájó szívét megragadta
Isten szent szava.
Üdvösségben részesült ott
Akkor éjszaka.

És ki addig hontalan volt,
Otthonra talált.
Anyja helyett anyát kapott,
Testvért és apát.

Mert család az Úrnak népe,
Szent és drága nép:
Földre szállott szép mennyország,
Üdvös menedék!

Gyerzsenyi Sándor

Innen – onnan

A kalap

Egy alkalommal felkeresett egy neves, tudós professzor felesége lelki gondozói beszélgetésre és

így kezdte: - No, kedves Gyök-össy, most aztán elő a pszichológival! Adjon nekem valami bölcs tanácsot, mert bajban vagyok! - Mi a baj? - kérdeztem.- Az, hogy a férjem nevetséges kezd lenni. Okos ember, tudós professzor, szeretik a diákjai is... de mindenki kinevette a kalapja miatt. Húsz éve ragaszkodik ugyanegy kalaphoz.

Ugyanazt veszi föl, ha kapál a kertben, és ha elmegy előadást tartani. E kalap nélkül, azt mondja, ő nem ember! ... Hiába kérem, hogy vegyen egy új kalapot, nem hajlandó rá. Már mindenki ezt a kalapot neveti! Mondja, mit csinálnak?

Meghánytuk-vetettük a kérdést, és elhatároztuk a következőket: Van a kedves, neves - egyébként Istenben hívő - professzornak egy jó barátja, mégpedig a szemetes. Amikor jön a szemetes autóval és kigörgeti a kukákat, a professzor mindig megbeszéli vele a világ sorsát. Ezzel-azzal megkínálja, szóval nagyon jóban vannak. Megállapodtunk abban, hogy a feleség a szemetesnek ajándékozza a kalapot, mert őrá a professzor nem fog haragudni. És egy pontosan ugyanolyan kalapot - elől még hegyesre be is vasalva - odatesz a

régi helyére, a fogásra... Talán nem fog kitörni a botrány?

A feleség egy hét múlva telefonál, hogy megtörtént a reszketve várt esemény. Férje egy kicsit riadtan nézte a kalapot, irgette-forgatta, fejére tette, aztán azt kérdezte: - Mit csináltál a régi kalappal?

- Barátodnak, a szemetesnek adtam! - felelte az asszony. Erre a professzor úgy-ahogy beletörődött a dologba. - Hát túl vagyunk a nehezén - mondta a feleség, telefonon búcsúzva. - Nagyon köszönöm a tanácsot! Hanem egy hét múlva ismét telefonált, mégpedig levert hangon.... Éreztem, hogy baj van. Azt mondja: - Képzeld, mi történt! Jön haza a férjem - a régi kalappal a fején. Csak úgy ragyog a boldogságtól. Kérdeztem: "Honnan került elő a régi kalapod?!" Azt feleli: "Aranyos ember az én szemetes barátom! Egy szóra kicserélte az újjal!!"

Egy kevés mindannyiunkban él ebből a professzorból. Mi is ragaszkodunk a megszokotthoz, a régihez. Legyen az egy kalap, vagy életünk bármilyen megszokott darabja...

Gyökössi Endre

Csak azt ne

Csak azt ne engedd meg,
én Istenem,
Hogy másba belelássam, átvigyerem

A rosszat, ami bennem van csupán.
Bűnök burjánja vert fel engemet,
De közelemben rózsaligetek
Illatoznak igazak udvarán.
Égek a magam-fűtötte pokolban,
De jobbra s balra tőlem mennyország van:
Ó Isten, e hitemet el ne vedd.
Szentek veszik a máglyámat körül,
S bár eloltaniok nem sikerül,
Lángomba hullatják könnyeiket.

Reményik Sándor

Mai nevelés

Egy idősebb hölgy a bolt pénztáránál vár a sorára. Mögötte egy ifjú hölgy 5-6 év körüli fia már többször nekitolta a bevásárló kosijukat. A hölgy odafordult a gyerekekhez és megkérte, hogy hagyja abba, mert fáj neki. A gyerekek folytatja.

A hölgy az anyukához: - nem tudod azt mondani neki, hogy hagyja abba? Az anyuka hidegen válaszol... - Nem! Úgy neveljük, hogy bármit megtehet, amíg rá nem jön, hogy nem helyes, amit tesz. Tudományosan igazolt, hogy ez a leghatékonyabb nevelési módszer!

Az ifjú hölgy mögött 20 éves fiatalember, kezében egy lekváros üveggel - mindezt végignézi. A nevelési módszer elhangzása után kinyitja az üveget és a lekvárt ráönti az anyuka fejére, aki toporzékolva kéri számon. - Tudja hölgyem, szabadon neveltek, mint ön a fiát, íme az eredménye!

Az idős hölgy a pénztárosnak: - Számlázza hozzám a fiatalember lekvárját!

Közreadta: H. Anni

Gondolatok – Idézetek

- - Ne tervezz Isten nélkül. Istennek elragadó módszerei vannak arra, hogyan hiúsítsa meg a terveinket, amikből őt kihagytuk. (Oswald Chambers)
- - Az embert a szíve vezeti, de az Úr egyengeti útját.
- - Istennek célja van minden megpróbáltatással és bánattal, amit kiró ránk.
- - Az Ősz az évszak, mely arra tanít, hogy a változás is lehet gyönyörű.
- - A próbák megmutatják a gyengeségeinket, de azt is, hogy melyek az erősségeink.
- - Amiképpen a csillagok nappal láthatatlanok, de mihelyt letűnik a nap, felragyognak, azonképpen némely hívő jámborsága a boldogság idején borúsnak látszik, de a viszontagságok között fényesen tündököl. (Spurgeon)
- - A keserű fájdalom sok esetben

előkészítője az édes öröme. (Spurgeon)

- - A világ öröme olyan, mint a talmi arany, ragyog, de nem valódi. Az isteni dolgok, ha nem is olyan csillogók, de valódiak és olyan marandó örömet szereznek, melyet csak az Úr népe ismer. (Spurgeon)
- - Mindenkire, minden lényre a világon rábíztak valamit, vagy valakit. A világ a mi örökségünk, mindenki felel valamiért..." (Schaffer Erzsébet)
- - Ne kevesebb nyomorúságot kérjél, hanem erőt, hogy boldogulj azzal, ami vár rád! (Jamisan Whitney)

Gyerekszáj

A gyerek, mikor még kicsi volt, és még nem szokta meg, hogy este is fent van, egyszer sötétedés után kinézett az ablakon és felkiáltott: "Hol van az udvar?"

A hároméves fiam azt mondta. -Ha felnövök, én is olyan bajszot szeretnék, mint a tiéd! Én nő vagyok.

-Kicsim, apának miért nem kiabálsz, amikor felébredsz az éjszaka közepén?- Anya! Hát azért, mert apa olyankor alszik!

Gyülekezetünk betegei

Almádiné Tóth Katalin	Stubnya Tiborné
Husza Tiborné	Szebeni Gyuláné
Juhász Gyuláné	Sziklás István
Kiss Emil	Szikszai Lajosné
Kovács Lászlóné	Szlepákné Kiss Tamara
Lőrinc- Szlepák Ottilia	Szomor Pál
Németh Györgyné	Veress Sándor és neje
Puskás Zoltán és neje	Vékony Józsefné
Sebők Györgyné	Vida Sándorné
Soltész László	

**"Erős torony az Úr neve, oda fut az igaz és védelmet talál."
(Péld.18:10)**

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál

Hirdetés

Szeretettel jelezzük a Testvéreknek, hogy adományaitokat elektroni-

kus utalással is megküldhetik a Gyülekezet számlaszámára. Missziós adakozást: OTP bank Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet számlaszáma: 11708001-20052126-

*

Október 8-án, vasárnap Gyülekezeti tanácskozást tartunk a délelőtti istentisztelet után.

*

SZERETETTEL HÍV A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ ÉS A BAPTISTA SZERETETSZOLGÁLAT

TOVÁBB JÉZUSSAL!

2023. november 19. 17:00

Papp László Budapest Sportaréna

Jelentkezés:

Szabó Kitti +36 20 775 9566

Budapest József Utcai

Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

„Folyóirat” rovatban is olvasható

újságunk!

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

Szerda este 18:00 bibliára